18/05/2020

«Έφυγε» στα 96 της η Ελληνίδα Πόντια ηρωίδα των Ρώσων

/ Επικαιρότητα

Στις 3 Μαΐου και δυο μέρες αφότου είχε κλείσει τα 96 της χρόνια, η Πόντια Χαριτίνα Αναστάσοβνα ή Χαριτίνη (Ντίνα) Μπελαούς, το γένος Ικιζίδου εκοιμήθη στην Ελλάδα.

Ο εγγονός της, ομογενής Γρηγόρης Σεμπελίδης, μίλησε στο SBS Greek.

BY SOTIRIS HATZIMANOLIS, PANOS APOSTOLOU

Η Πόντια Χαριτίνα Αναστάσοβνα ή Χαριτίνη (Ντίνα) Μπελαούς, το γένος Ικιζίδου είχε λάβει πολλές επιστολές και από αξιωματούχους της πάλαι ποτέ Σοβιετικής Ένωσης και από τους σημερινούς της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Σε μια από τις πολλές επιστολές που έστειλε προς την Ελληνίδα, ο Πρόεδρος της Ρωσικής Ομοσπονδίας Βλαντιμίρ Πούτιν και με αφορμή τα 90ά της γενέθλια, έγραφε, μεταξύ άλλων:

«Αξιότιμη Χαριτίνα Αναστάσοβνα,

Περάσατε μέσα από δύσκολες δοκιμασίες του Μεγάλου Εθνικού Πολέμου, ξαναχτίσατε από τα συντρίμμια τις κατεστραμμένες πόλεις και χωριά και με την ανιδιοτελή προσφορά σας δημιουργούσατε τον πλούτο της χώρας. Διατηρώντας πάντα αντοχή, δύναμη ψυχής και την πίστη στον ιερό σκοπό. Γονατίζουμε μπροστά στον άθλο της γενιάς σας – της γενιάς των ηρώων και των νικητών».

Η Χαριτίνα Αναστάσοβνα έλαβε πολλές παρόμοιες επιστολές από τον Βλαντιμίρ Πούτιν και άλλους Ρώσους ηγέτες καθώς και παράσημα και διακρίσεις. Η ηρωίδα αυτή για τον Ρωσικό λαό γεννήθηκε το 1924 στον Καύκασο από γονείς πρόσφυγες από την Σαμψούντα του Πόντου.

“Η ιστορία της είναι παρόμοια με εκείνη των Ποντίων της Σοβιετικής Ένωσης” είπε στο SBS Greek ο εγγονός της, Γρηγόρης Σεμπελίδης, ο οποίος ζει στη Μελβούρνη.

“Πριν από 100 χρόνια, και διωγμένη από τους Τούρκους, η οικογένειά της μετανάστευσε από τα νότια παράλια της Μαύρης Θάλασσας σε εκείνα της Ρωσίας”.

Με τους διωγμούς των Ελλήνων το 1942 έχασε τον πρώτο της άντρα και έμεινε νέα κοπέλα με ένα παιδί και άρρωστη μητέρα.

Τα δυο μεγαλύτερα αδέλφια της κατατάχθηκαν στον Κόκκινο Στρατό για να πολεμήσουν τους Γερμανούς στον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο, και μετά την κατάληψη του Βερολίνου, από κει μετατέθηκαν στην άλλη άκρη της Σοβιετικής Ένωσης, στο Ιαπωνικό Μέτωπο, με αποτέλεσμα να λείπουν στους πολέμους οκτώ συνεχόμενα χρόνια.

Το 1949 η γιαγιά με το μικρό παιδί και την γριά μητέρα της, μαζί με άλλους συγχωριανούς Έλληνες, με συνοπτικές διαδικασίες και με την κατηγορία «Εθνικότητα: Έλληνας», επιβιβάζονται σε τρένα και μετά από ταξίδι εβδομάδων χωρίς νερό, τροφή και φάρμακα, φάνουν στις απέραντες στέπες του Καζακστάν, στη μέση του πουθενά.

Μετά από χρόνια, όταν πλέον επιτρεπόταν, συνταξιούχοι πια, επέστρεψαν στον Καύκασο, στα πάτρια εδάφη, όπου άρχισαν ξανά όλα από το μηδέν.

Τα τελευταία χρόνια, η γιαγιά ζούσε στο Θρυλόριο Κομοτηνής, χωριό που χτίστηκε από τον ήρωα των ANZACs, George Devine Treloar και πριν από 100 χρόνια για την υποδοχή των προσφύγων από τον Πόντο.

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ SBS GREEK